

M

des. 3

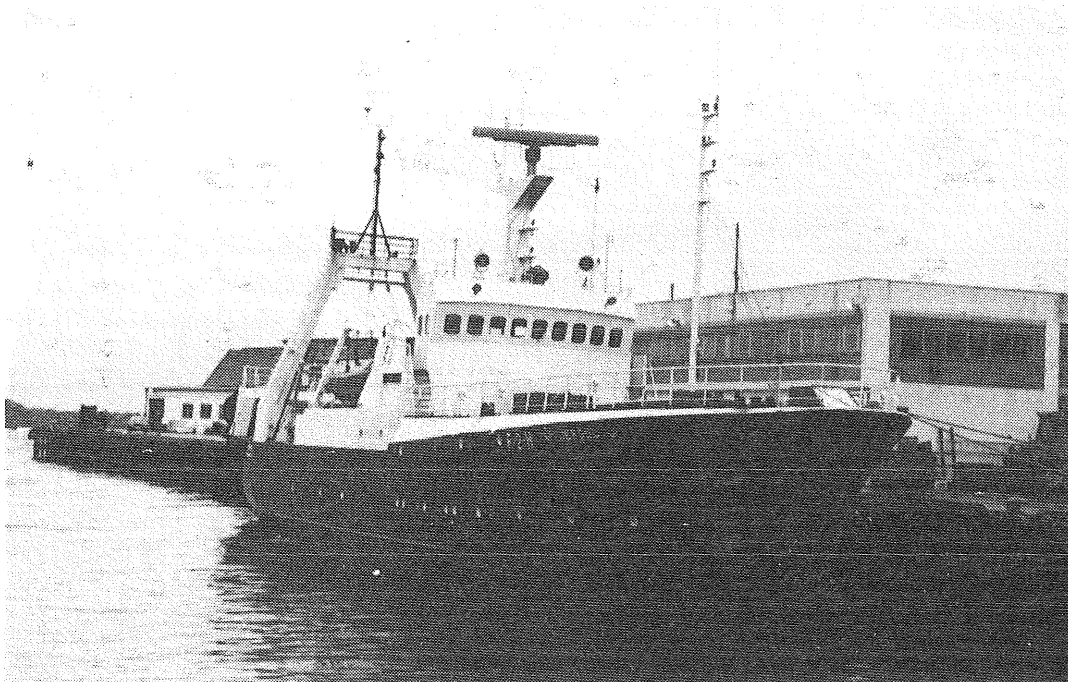
Fiskeridirektoratet
Biblioteket

FONDET FOR FISKELETING OG FORSØK

81 AUG. 1984

RAPPORTER

Nr. 1. 1984

Tråleren «JERGUL»

(Foto: Erling Molvær)

FISKERIDIREKTORATET
BERGEN

AUGUST 1984

INNHOLD

Rapport fra veiledningstjeneste under skreiinnsiget til Lofoten 6/2–29/2 1984 med M/S «Jergul» F–2–H	3
Rapport om loddeleting i Barentshavet med F/F «Michael Sars» 8/1–26/1 og M/S «Torson» 8/1–16/1 1984	8
Skolest – en alternativ ressurs?	10

Rapport fra veiledningstjeneste under skreiinnsiget til Lofoten fra 6.2. til 29.2. 1984 med M/S «Jergul» F-2-H

Av Erling Molvær og Hans Edvard Olsen.

Sammendrag

Kartleggingen av skreiinnsiget ble i år sterkt hemmet av langvarig sydvestlig kuling. Til en viss grad fikk en dekket skreiinnsiget langs innsiden av Lofoten, men langs yttersiden og i området Røst-Skomvær fikk en ikke gjennomført en tilfredsstillende kartlegging.

Den første uken fra 6. til 11. februar hadde en langs yttersiden til dels gode registreringer i et sammenhengende belte fra Lofotodden til Eggum. Forekomstene sto nær land. Ved neste undersøkelse langs yttersiden fra 19. til 22. februar ble det registrert forholdsvis lite skrei i dette området.

Langs innersiden ble det fra den 19. til den 22. februar registrert gode forekomster av skrei. De beste forekomstene ble registrert øst for Ballstad hovedsakelig utenfor bakkekanten og til dels midt i Vestfjorden. Mageinnholdet hos skreien ute i Vestfjorden besto blant annet av sild.

Mot slutten av februar måned ble det langs innersiden registrert forholdsvis gode forekomster av skrei fra Stamund og østover. De beste forekomstene sto fra bakkekanten og utover til midt i Vestfjorden.

Langs innersiden av Værøy, Moskenes og Flakstad sto forekomstene periodevis noe nærmere land.

Ved målinger av sjøtemperaturen inne i Vestfjorden den 9. og 14. februar lå overgangslaget fra 4 til 6°C mellom 30 og 60 meters dyp. Målinger den 22. og 23. februar viste at overgangslaget nå lå mellom 90 og 130 meters dyp.

Innledning

På grunn av omdisponering av F.F. «Michael Sars» til loddeundersøkelser, kom en i gang med veiledningstjenesten for skreiinnsiget en uke senere enn planlagt.

Som kartene viser, krysset en innenfor de vanlige områder i Vestfjorden og langs yttersiden av Lofoten. Det ble sendt daglige meldinger om skreiinnsiget til Oppsynssjefen i Svolvær, som også fikk overlevert skreikart for hver tur.

Hittil har det vært vanlig å anløpe Svolvær for overlevering av skreikast.

P.g.a. vanskelige havneforhold i Svolvær for større fartøyer under sydvestlig vind, må man for fremtiden ta sikte på også å anløpe Bodø hvorfra kartene kan sendes til Oppsynssjefen i Svolvær.

Værforholdene var svært vanskelige. Fra 12. februar var det nesten sammenhengende sydvestlig kuling som i vesentlig grad hemmet kartleggingen av skreiinnsiget.

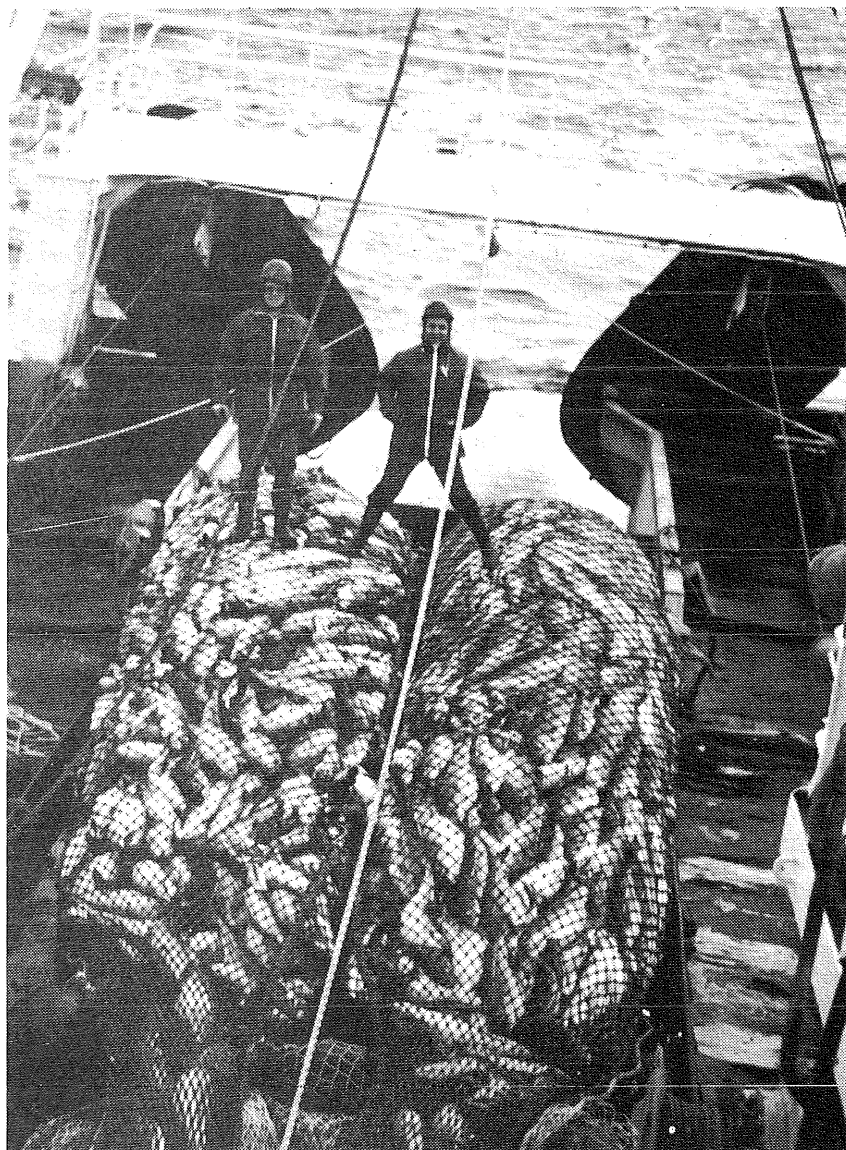
Materialer og metoder

M/S «Jergul» er en ferskfisktråler på 40,20 meters lengde med 1200 HK motor.

Til identifisering av registreringer nyttet en bunntål med et stykke nett med 60 mm maskevidde i fiskeposen.

Fartøyet ble ført av kaptein Sverre Hansen, Hammerfest.

Ekkoloddet var av typen Atlas-

Trålforsøk ved Skomvær. Fangst 207 Ks. stor sei.

fischfinder 700. Den ble kjørt med følgende innstilling:

Måleområde 00 (2)
 Hovedområde 0-50 (62,5) favner
 Papirhastighet 600 mm/h (Maksimum)
 Frekvens 33 kHz
 Effekt 1500 W
 Pulslengde 1 ms
 Gain 5,75
 Grå linje.

Ekkoloddet var tilkoblet fiskelupe og dybdeindikator. For øvrig var fartøyet utstyrt med Atlas echoscope 322 color og Bergen Nautic logg.

Til målinger av sjøtemperaturen nyttet en Bathythermograph.

Av hensyn til oppløsningen på ekkoloddet nyttet en 6-7 knops søkefart.

Resultater

Kartene for hver tur viser kurser og registreringer.

6.2.-11.2.84.

Som kartet for perioden viser, undersøkte en området fra Lille Molla til Skomvær og området langs yttersiden fra Skomvær til Gimsøy.

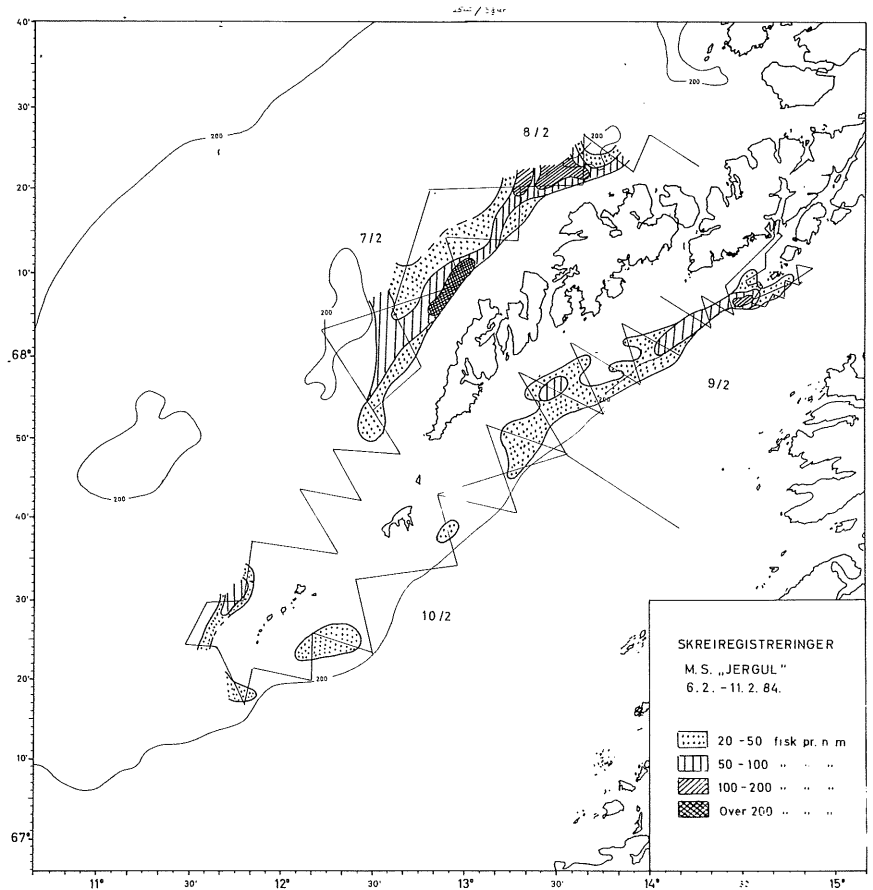
Langs yttersiden hadde en registreringer i et sammenhengende belte fra Lofotodden til Eggum. Forekomstene sto forholdsvis nær land. Forekomstene var best ved Fuglehuk mellom 50 og 90 favners dyp og vest og nord av Eggum mellom 50 og 120 favners dyp.

I området ved Skomvær og øst av Røst var det en del registreringer som hovedsakelig besto av stor sei. Bortsett fra en liten flekk vest for Røst, ble det denne turen registrert lite skrei i området Røst-Skomvær.

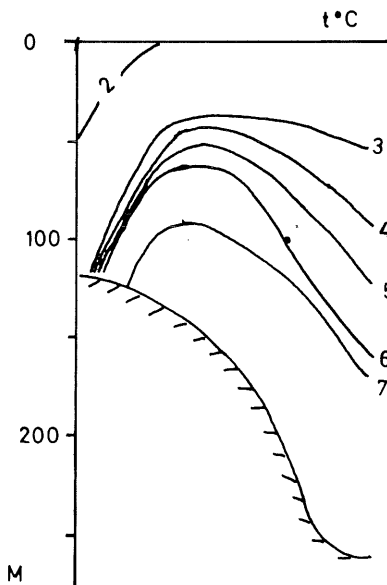
Langs innersiden var det en del registreringer langs bakkekanten fra 2 n. mil vest av Skrova til syd av Henningsvær. Ellers hadde en svake registreringer videre vestover til Lofotodden.

Målinger av sjøtemperaturen ved Ballstad viste at overgangslaget fra 4. til 6°C lå mellom 50 og 60 meters dyp. M

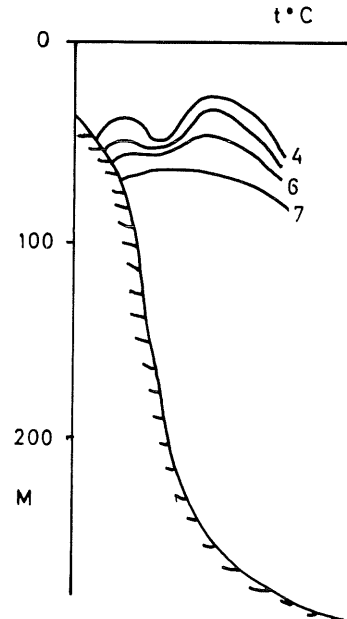
Sammenlignet med de 3 foregående år var forekomstene av skrei langs yttersiden av Lofoten og langs innersiden stort sett lik de en hadde til samme tidsrom i 1982. Imidlertid var forekomstene i området Skomvær-Røst på denne turen helt ubetydelige sammenlignet med samme periode i 1982.

M. S. „JERGUL“ 9.2.84.
 BALLSTAD MAALÖY-SKARH.

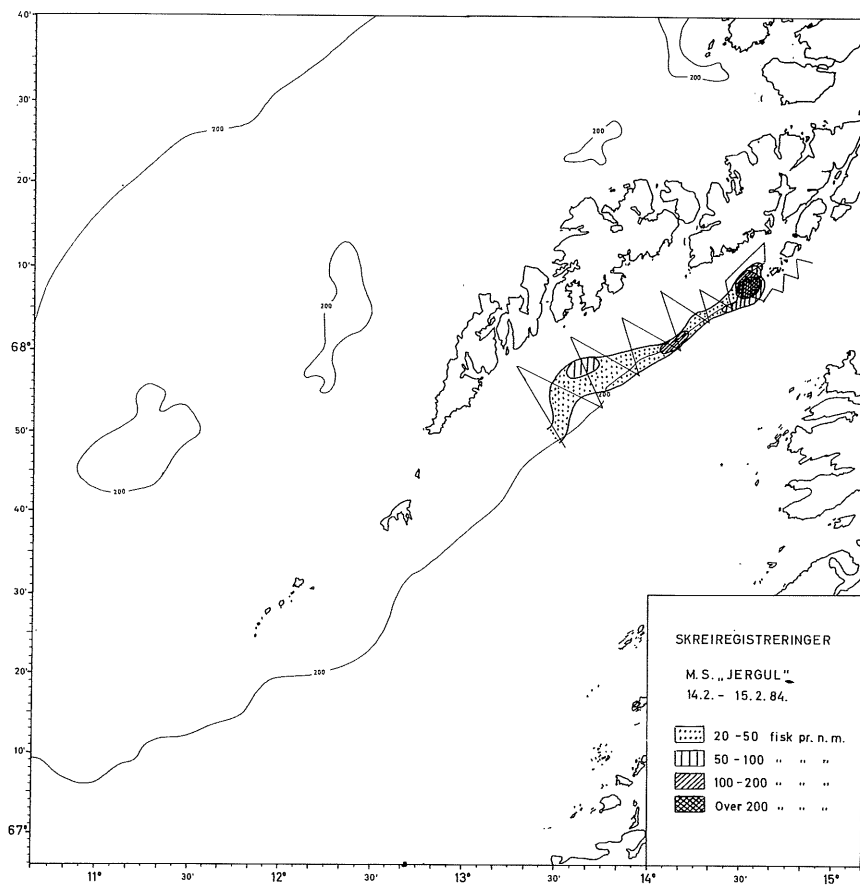
M. S. „JERGUL“ 14.2.84.
 KABELVAAG - STEIGEN

14.2-15.2.84.

En krysset fra Lille Molla rundt Skrova og over Høla. Derfra vestover til Sørvågen.

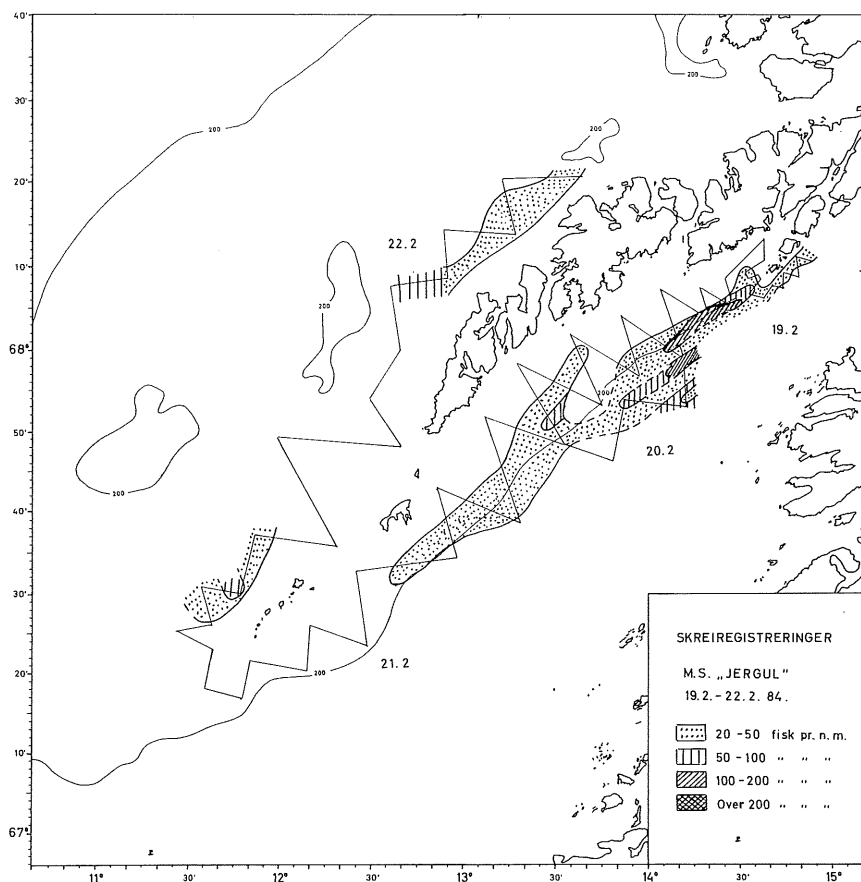
Gode registreringer vest for Skrova fra 25 favners dyp og utover bakkekanten

ten. Det ble også registrert noe skrei innenfor Skrova. Videre ser en av kartet at det sto skrei i et samlet belte langs bakkekanten fra Skrova og vestover til Sørvågen.

En måtte avbryte turen på grunn av sydvestlig kuling.

Målinger av sjøtemperaturen ved Kabelvåg viste at overgangslaget fra 4 til 6°C lå mellom 30 og 50 meters dyp.

19.2.-22.2.84.

Denne turen krysset en fra Lille Molla langs innersiden til Skomvær. Som det går fram av kartet for turen, undersøkte en også et område midt i Vestfjorden. Fra Skomvær fortsatte en langs yttersiden til Eggum.

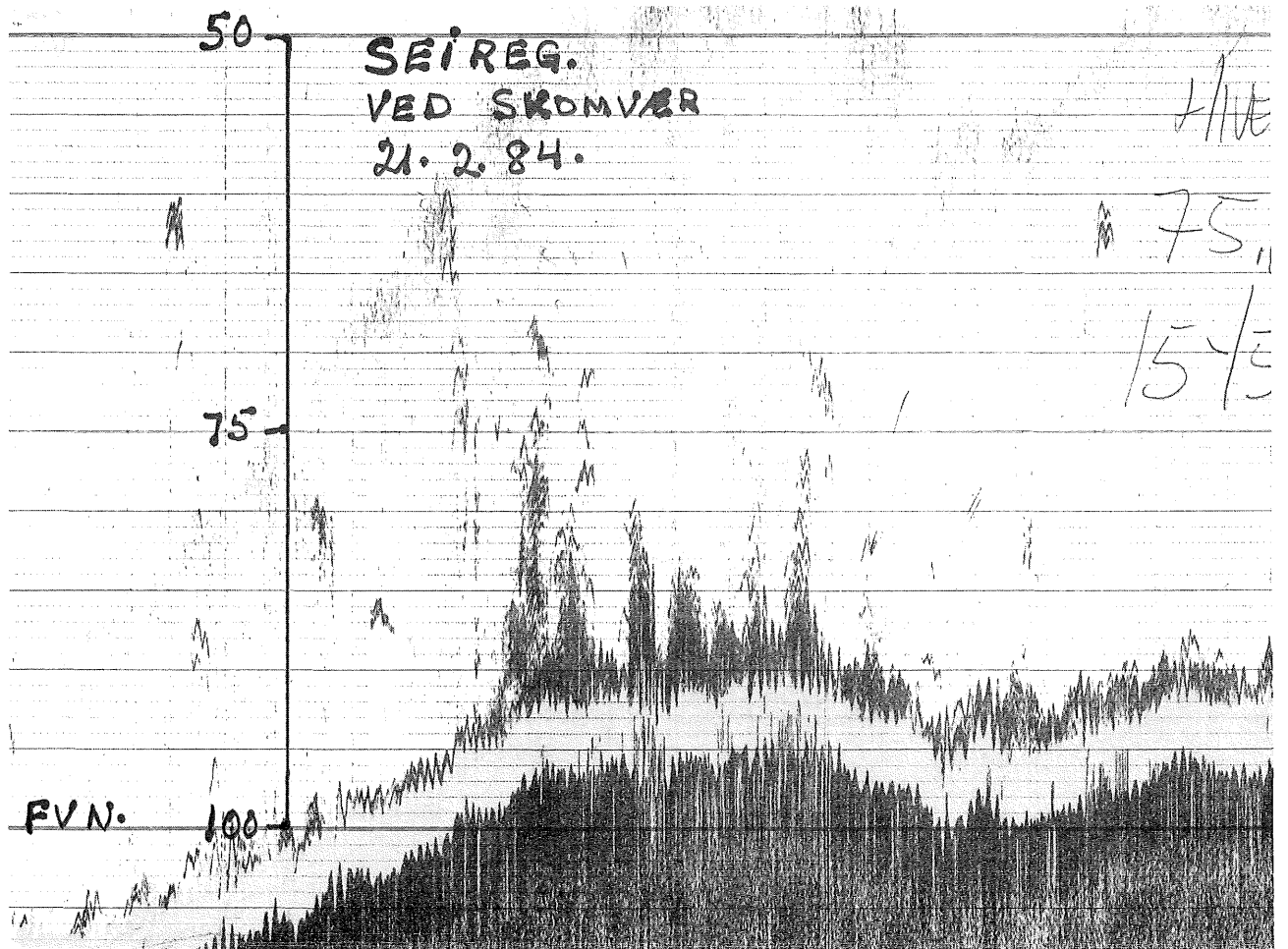
Øst for Ballstad sto de beste skreirekomstene utenfor bakkekanten og midt i Vestfjorden. Et trålforsøk på 140 favners dyp ga en fangst på 26 kasser skrei. Mageinnholdet besto bl.a. av sild. Det var også noen sild i fangsten.

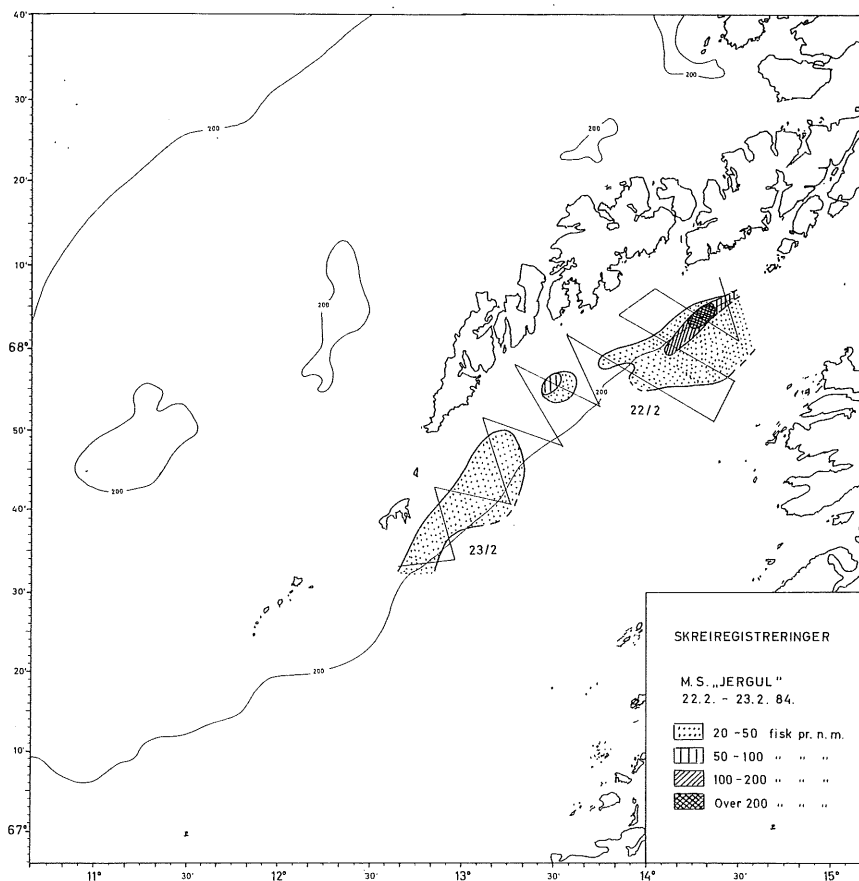
Langs innersiden mellom Mosken og Nusfjord sto det en god del skrei fordelt over et bredt belte langs bakkekanten.

Sydvest av Skomvær fant en et område med gode registreringer, men disse registreringer besto av stor gytende sei.

Langs yttersiden av Lofoten ble det funnet en mindre forekomst av skrei vest av Skomvær-Røst og mellom Fuglehuk og Eggum. Ellers ble denne turen registrert forholdsvis lite skrei langs yttersiden.

Ved Skomvær-Røst fikk en ikke gjennomført tilfredsstillende undersøkelser på grunn av dårlige værforhold.

22.2.-23.2.84

Denne turen undersøkte en området langs innersiden fra Moholmen til Værøy. Ved Værøy måtte en bryte på grunn av dårlige værforhold.

En registrerte gode forekomster av skrei mellom Stamsund og Moholmen. Forekomstene sto fra bakkekanten fra 60 favners bunnndyp og utover fjorden.

Mellom Ure og Sørvågen hadde en ikke nevneverdige registreringer.

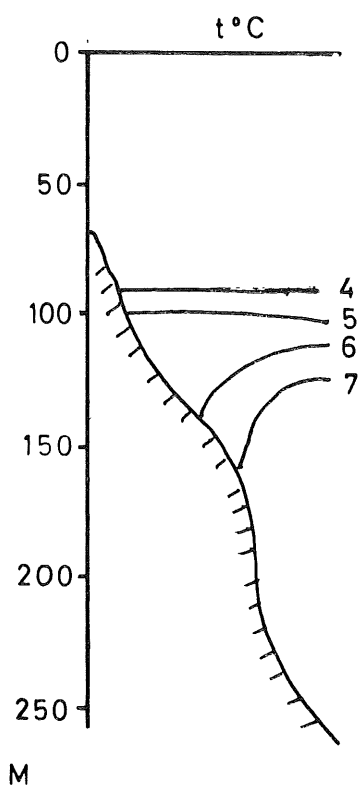
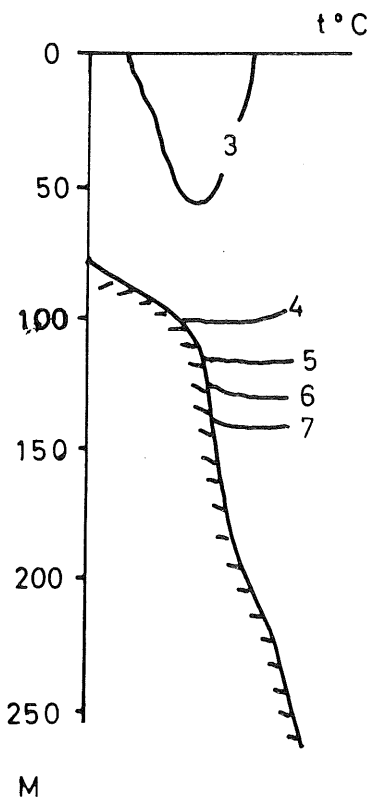
Mellom Lofotodden og Værøy ble det registrert noe skrei hovedsakelig innenfor bakkekanten.

Målinger av sjøtemperaturen den 22. og den 23. februar viste at ved Moholmen lå overgangslaget fra 4 til 6 °C mellom 100 og 130 meters dyp. Ved Ballstad lå overgangslaget mellom 90 og 110 meters dyp. Ved tilsvarende målinger ved Ballstad den 9. februar sto overgangslaget mellom 50 og 60 meters dyp.

M. S. „JERGUL“

MOHOLMEN 22.2.84.

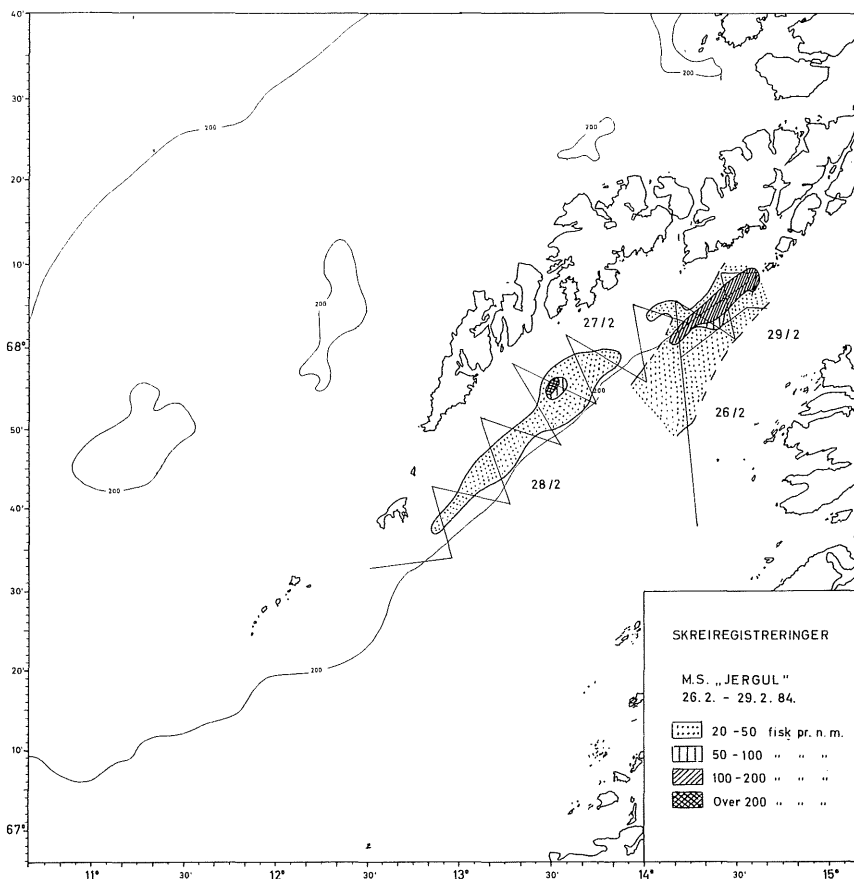
BALLSTAD 23.2.84.

26.2.–29.2.84.

Denne turen krysset en fra Måløy–Skarholmen til Skrova. Derfra fortsatte en vestover til Værøy hvor en måtte bryte av på grunn av dårlige værforhold.

Som det går frem av kartet for turen, registrerte en gode forekomster av skrei øst for Stamsund. Forekomstene sto hovedsakelig fra bakkekanten fra 60 favners bunnndyp til midt ut i Vestfjorden. Videre hadde en svake registreringer av skrei innenfor bakkekanten mellom Værøy og Ure.

Rapport om loddeleding i Barentshavet med F/F «Michael Sars» i tida 8. til 26. januar og M/S «Torson» i tida 8. til 16. januar 1984.

Av G. Sangolt

F/F «Michael Sars» ble ført av E. Kleven. Deltakere fra land var:
Toktleider, G. Sangolt, Fiskeridirektoratet
Instrumentsjef, J.E. Nygård, Havforskningsinstituttet
Havforskerassistent O. Alvheim Havforskningsinstituttet
Laboratorieassistent T.H. Sangolt Havforskningsinstituttet
Hovedfagstudent H. Halvorsen Fiskerihøgskolen

M/S «Torson» ble ført av Tor Arne Jakobsen.

Innledning:

Målet med toktet var å få til en effektiv begynnelse på vinterloddefisket. Dette ville en oppnå ved å få en oversikt over utbredelsen av modnende lodde og orientere fiskerne om dette. For mere i detalj å bestemme fangstfelt og å overvåke slikt felt inntil fisket var kommet i gang, ble det gitt driftsstøtte til M/S «Torson» som skulle ha dette oppdraget. Dette er samme opplegg

som er brukt de siste tre årene, og som har vist seg å være vellykket. Åpningsdato for loddefisket var i år satt til 16. januar. Kvoten var 3.710.000 hl.

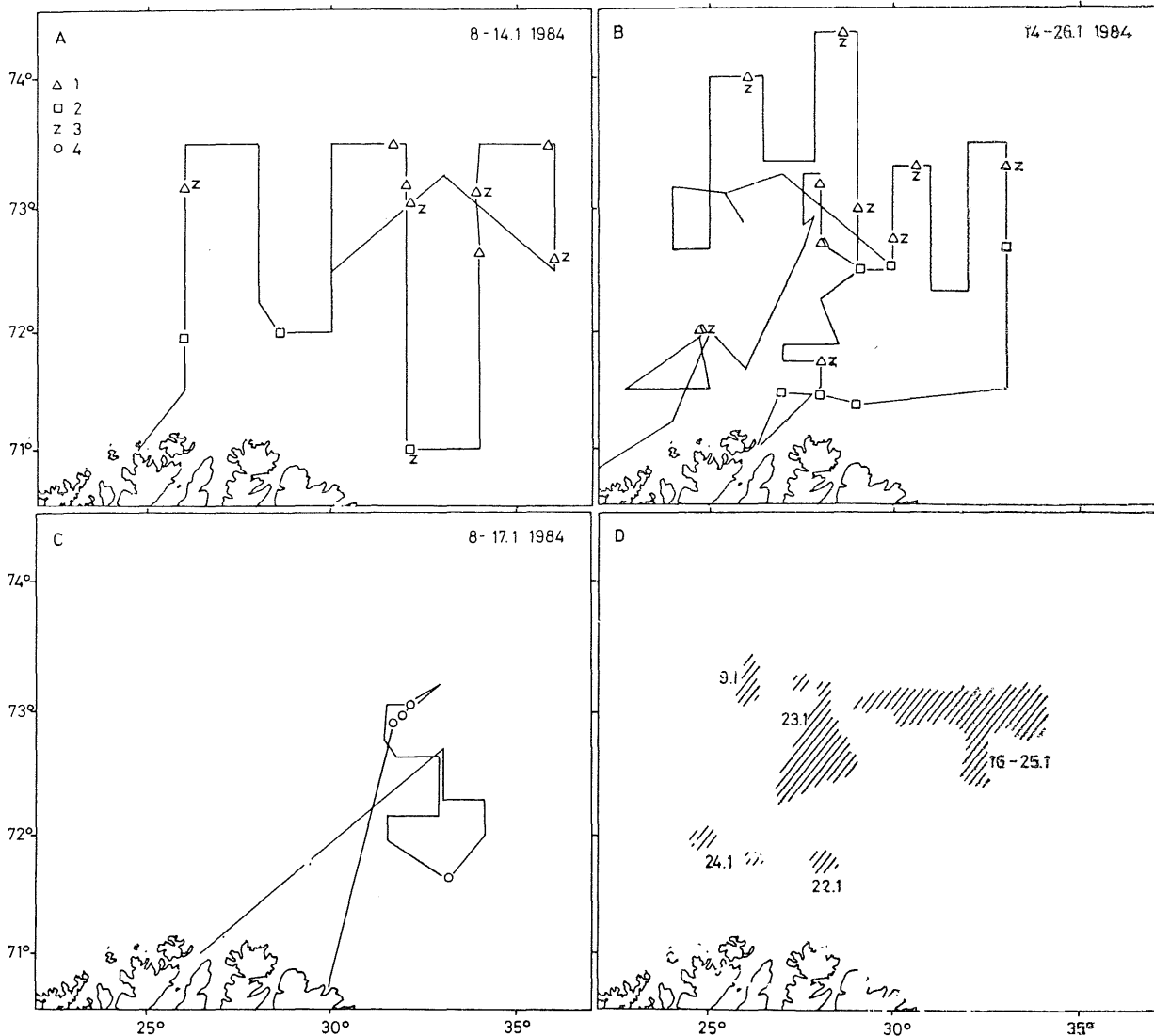
Metode:

Leitinga foregikk med 1 sonar og 2 ekkolodd og fargeskjema med «Michael Sars» og med 2 sonarer og 1 ekkolodd med «Torson». Om bord i

«Michael Sars» var ekkoloddene koplet til integrator for akustisk mengdemåling. «Michael Sars» var utstyrt med pelagisk trål som er effektiv for prøvetaking i alle djup. «Torson» hadde 90 favner djup snurpenot. Om bord i «Michael Sars» ble det opparbeidd prøver fra alle fangster med hensyn til lengde, volum, modenhetsgrad, alder, fettprosent og rognprosent. Om bord i «Torson» ble det tatt lengde og fettprosent av fangstene. En hadde kontakt daglig med F/F «G.O. Sars» som var på tokt i Barentshavet. Melding ble sendt daglig til Loddekontoret, Harstad som sendte den videre til Fiskeridirektoratet som igjen fikk den sendt i NRK i «Melding om fisket».

Resultat:

Kartet viser ruta som ble fulgt. (A. «Michael Sars» 8.–14.1., B. «Michael

Sars» 14.–26.1. C. «Torson» D. Utbredelse av lodde.)

En tok kontakt med kystvakta og fikk opplyst at sovjetrussiske båter var observert i området ved Thor Iversen Banken. Etter dette, og i henhold til erfaring fra tidligere år satte «Torson» kurs for Thor Iversen Banken mens «Michael Sars» begynte systematisk leting langs 26°Ø. For hurtigst mulig å få et inntrykk av fordelinga, ble det undersøkt langs annen hver lengdegrad østover til 36°Ø (fig.A). På denne runden ble det allerede 8.1. registrert lodde på N 73°09' Ø 26°00'. Prøve viste 75 % modnende lodde med 13,3 % fett (melding 9.1.). Langs 28° og 30°Ø ble det ikke registrert lodde følgende dag, men «Torson» fant noen enkeltstimer rundt N 72° på 33° og 34° Ø (melding 10.1.). «Michael Sars» kom i lodde igjen på 32°Ø og 34°Ø mens det langs 36°Ø var rein smålodde på N 73°30' og loddeyngel på N 72°30'. 14.1

begynte «Michael Sars» å gå vest igjen gjennom det antatt beste området og registrerte mye lodde mellom 34° og 33°Ø fra N 73°00' til N 73°15'. Samtidig registrerte «Torson» brukbare stimer fra N 72°50' til N 73°10' rundt 32°Ø. (Melding 14.1.). «Torson» betegnet området som godt fangstfelt og utstrekningen av området tydet på at dette var hovedområdet.

For å få en ny oversikt for åpningsdato over forekomstene som ble registrert på 26°Ø fortsatte «Michael Sars» vest, mens «Torson» ble liggende igjen for å følge med i forekomstene mellom 32° og 33°Ø. Området i N-kant av Nordkappbanken vest til 24°Ø ble undersøkt 15.1. og bare to mindre stimer ble registrert. Derimot ble det stadig bedre forekomster å se i området hvor «Torson» lå og slik var situasjonen da de første snurperne var på tur ut 15.1.

Snurperne ble behørig orientert og

alle styrte mot «Torson» N 72°50' 32°30' Ø, hvor et meget godt loddefiske startet opp 16.1. pga. været noe ut på dagen. «Torson» gikk til lands med full last og gikk ut av leitetjenesten.

«Michael Sars» gikk nå først en tur nord for å sjekke en forekomst på N 74°20' Ø 27°50' som «G.O. Sars» hadde rapportert tidligere uten å ta prøver av den. Det viste seg å være rein smålodde. Deretter gikk «Michael Sars» langs hver lengdegrad fra 28°Ø til 33°Ø og registrerte lodde på 29°, 30°, 31°, 32° og 33° med nordgrense stort sett på 73°10' og sørgrense varierende fra 73°00' i vest, 72°50' i øst, og ei tunge sør til 72°30' rundt 32°Ø (Melding 19. og 20.1.).

Det gode fisket fortsatte hvor det begynte og «Michael Sars» gikk for å undersøke de vestlige områder. Der kom en 22.1. opp i mindre forekomster på N 71°44' Ø 28°00' (melding 23.1.). Lenger nord rundt 28°Ø ble det regi-

strert lodde over et vidt område fra N 72°43' til 73°15' (melding 24.1.) 24.1. var en kommet til Nordkappbanken og registrerte gode loddestimer der rundt N 72°00' Ø 25°00' (melding 25.1.). Båter som var på tur ut kom til denne posisjonen og det kom i gang meget godt fiske der samme dag. Det ble også registrert en del torsk under loddestimene i dette området (melding 26.1.). På tur sørvestetter ble det søkt på felt langs kysten fra Fruholmen til Malangsgrunnen, uten å registrere lodde.

I tillegg til 19 trålstasjoner for å sikre loddeprøver, ble det også utført 12 trålst. med reketrål for å kontrollere innblanding av undermåls torsk og hyse i rekefangstene.

Konklusjon:

Opplegget for leitinga, med en lodde-snurper til å holde kontakt med bruk-

bart fiskefelt, mens «Michael Sars» fikk en breiere oversikt over forekomstene, fungerte bra. Dette førte til at 14.1. ble området fra N 72°50' til N 73°10' rundet 32°Ø betegnet som fangstfelt, «Torson» ble liggende i området for å overvåke forekomstene, og fisket kom godt i gang der 16.1. som var åpningsdatoen. Fisket fortsatte i området rundt N 72°30' fra 31°00' til 33°00' Ø til 24.1. Da begynte det samtidig et meget godt fiske i sørkant av Nordkappbanken, på registreringer som «Michael Sars» meldte ifra om, og dette ble hovedfelt fra 24.1.

Situasjonen som helhet liknet på den vi har hatt de siste tre årene. Lodda ble i år registrert på brei front fra 25° til 34°Ø med varierende utstrekning fra 10 mil til 60 mil i nord-sør retning. Fronten var imidlertid ca. 30 mil lenger nord i år øst for 28°Ø, mens utbredelsen lenger vest var på de vanlige felt for årstida.

Russerne var allerede tilstede da vi kom ut, men var mye i bevegelse de første dagene. Men fra 13.1. var de i arbeid på meget gode forekomster både med store trålere og kraftblokk-snurpere.

Lodda som ble tatt av snurperne var stor lodde, fra 90 til 100 % over 14 cm, med rundt 16,5 % fett på de østlige felt og rundt 13,0 % fett på de vestlige felt. Modenhetsgraden var som normalt for årstida.

I dagene 23. og 24.1. ble det tatt gode fangster i så forskjellige posisjoner som N 72°00' Ø 25°00', N 71°50' Ø 28°00', N 73°00' Ø 28°00' og N 72°30' fra Ø 31°30' til Ø 32°30'. Pr. 26.1. var det tatt vel 1 mill. hl lodde, og 40 av 96 snurpere som hadde meldt utseiling, var ferdig med sin tildelte kvote. Dette bekrefter troverdigheten i registreringene.

Skolest – en alternativ ressurs ?

Arbeidet med å få undersøkt mulighetene for drivverdige alternative ressurser samt produksjon og omsetning av disse, er etter hvert blitt tillagt relativt stor vekt. Det er ønskelig å styrke fiskerinæringen i ressursfattige områder gjennom utnyttelse av nye og/eller lite utnyttede fiskearter til konsum.

Kontinuitet i fiskerivirksomheten er av helt avgjørende betydning for å opprett-

holde bosetningen langs den landstrakte kysten vår.

Dette er bakgrunnen for et prosjekt om forsøksfiske og prøveproduksjon av skolest i Nord-Trøndelag i regi av fiskerisjefen i Trøndelag, Alf Albrigtsen. I en samtale med Fiskets Gang uttrykker Albrigtsen optimisme, men understreker samtidig at det er behov for betydelig forsøksvirksomhet.

Etter at reketrålerne i Foldenfjorden i Ytre Namdal hadde registrert relativt store forekomster av skolest i fangstene, besluttet Rørvik Fiskeindustri A/s høsten 1980 å starte opp med prøveproduksjon av denne «ukjente» fisken til farse og filét. Bedriften så muligheten til alternativ sysselsetting av de ansatte i et ellers råstofffattig distrikt.

Ufisk

Skolesten er en stygg fisk, som lenge er blitt regnet som ufisk. Derfor er den blitt kastet overbord eller levert til dyrefor. Fiskerne har imidlertid lenge kjent til skolesten, og så snart det var innslag av skolest i reketrålen flyttet de til andre fiskefelt. Skolesten har stort hode og lang hale. Kroppen er dekket med store, piggete skjell, og fargen er

grålig eller brunlig med et fiolett skjær. Skolesten kan bli opptil en meter lang.

Resultatene fra et tokt med forskningsfartøyet «Johan Ruud» i januar 1982 viste at skolest og vassild var de to dominerende artene på dype kyst- og fjordområder i Nord-Trøndelag og Nordland. I Vestfjorden vest av Barøy og i Folla-området sør og sørøst for Rørvik ble det registrert skolest. I det indre bassenget av Foldenfjorden ved Rørvik fanget «Johan Ruud» 92 % (1886 kg) skolest på en halv times tråltrekk.

Variierer

Fangstene på indre Foldenfjorden i 1982 var imidlertid under halvparten av fangstene i september året før, da

Ikke akkurat en «fin» fisk å se på.

«Johan Ruud» tok opptil 4900 kg skolest pr. halvtime. Både størrelsesfordelingen og sammensetningen av hunn- og hanfisk i fangstene varierer fra område til område, viste toktet med «Johan Ruud» i 1982. I Foldenfjorden og i dyprenna utenfor dominerte hunnfisk. Det viser seg at både små og store skolest kan befinne seg på samme feltet samtidig, mens det på andre felt bare forekommer stor skolest.

Skolesten er ikke en beskyttet fiskeart og følgelig eksisterer det ingen minstemål eller fangstbegrensninger. Bortsett fra forsøksfisket som har vært drevet i Foldenfjorden, er skolesten ikke tidligere beskattet. Jens-Eric Eliassen ved institutt for fiskerifag ved Universitetet i Tromsø, som var toktleder ombord på F/F «Johan Ruud», sier til Fiskets Gang at forekomstene av skolest trolig er akkumulerte bestander og at fisken derfor eventuelt må beskyttes med forsiktighet. Eliassen opplyser videre at skolest er gammel som førstegangsgytende.

Forsøksfiske

I perioden oktober-desember i fjor drev fisker Agnar Wennevik forsøksfiske etter skolest i Foldenfjorden. Fangstutbyttet var imidlertid mye mindre enn tidligere. I den perioden Wennevik trålet, sto skolesten spredt og et stykke fra bunnen, slik at den var vanskelig å få i trålen. Av de erfaringene Wennevik har gjort er trolig fisket etter skolest mer gunstig i tiden fra mars til august/september. Da er fisken mer samlet. Det har også vist seg at på de feltene hvor det er relativt store forekomster av skolest er det lite eller ikke reker. Det er derfor grunn til å tro at denne fisken «beiter» på rekefeltene.

På bakgrunn av de forsøkene som er foretatt til nå ser fiske etter skolest med

trål ut til å gi de største fangstene. Det har forøvrig også blitt gjort en del forsøk med line/garn, uten at det har gitt de forventede resultat.

Kvaliteten forringes

Kvaliteten på fisken synes å forringes fort. Det er en ømtåelig vare som skjømmes hurtig, og det er derfor av helt avgjørende betydning at fangstene blir levert så hurtig som mulig. De fleste feltene for fiske etter skolest i dette området i ytre Namdal ser ut til å være i en avstand fra 6–7 timers gange med båt fra Rørvik. Lagringstiden under transporten fra feltet til land blir dermed for lang. Dette har ført til at Rørvik Fiskeindustri, som har tatt imot skolest fra prøvofisket, har hentet fangstene med bil fra fangststedet til anlegget for bedre å kunne bevare kvaliteten. Transporten påfører dermed bedriften ekstra utgifter.

Fiskerisjef Alf Albrigtsen forteller at problemene på den produksjonstekniske siden nå er løst. Flaskehalsen inntil i høst var sløyving, filetering og skinning.

Utbytteprosenten

– I fjor høst ble det gjennomført nye produksjonsforsøk ved Rørvik Fiskeindustri. Utbytteprosenten økte vesentlig. På grunn av den spesielle formen på skolesten, har denne fisken skapt en del vansker i produksjonsprosessen, men disse synes nå altså å være løst, understreker Albrigtsen.

Baader-maskinen som Rørvik Fiskeindustri har benyttet, er bygt om og de vesentligste endringene er gjort på hodekappe-delen. Kapasiteten for maskinen ble betydelig økt etter ombyggingen. Denne maskinen kan fjerne både hale og hode i en enkel arbeidso-

perasjon. Maskinen kan forøvrig også benyttes til sild og hvitlaks ved å fjerne ombyggingsdeler.

– Ettersom vi nå har fått gjennombrudd på den produksjonstekniske siden, mener vi at det er viktig å se nærmere på fiskersiden. Dessuten drøfter vi nå også spørsmålet om dobbelfrysing av råstoffet. Det er helt avgjørende at skolesten lar seg dobbelfryse slik at små fangster kan lagres inntil tilstrekkelig produksjonskvantum er nådd, sier Albrigtsen.

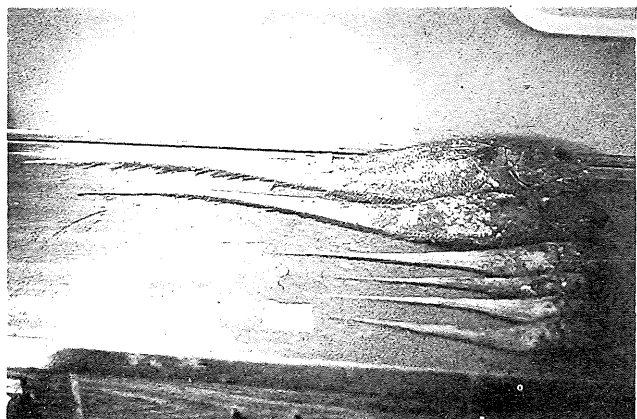
Farse

De forsøkene Rørvik Fiskeindustri har gjennomført viser at produksjon av ren filét gir et betydelig mindre utbytte enn farse. Farse er dessuten også arbeidsbesparende i forhold til ferdig filét. Det ferdige farseproduktet er også godt mottatt av Kolvereid Fiskematkjøkken, som på sin side har forsøkt farsen i produksjon av fiskepudding. Rørvik Fiskeindustri mener at det burde være mulig å få et bedre utbytte av dobbeltfrosset fisk ved produksjon av farse. Farse har også gitt det beste utbyttet ved fersk produksjon. Dette er en produksjonsform som Rørvik Fiskeindustri kjenner godt til fra kvitlaksproduksjonen.

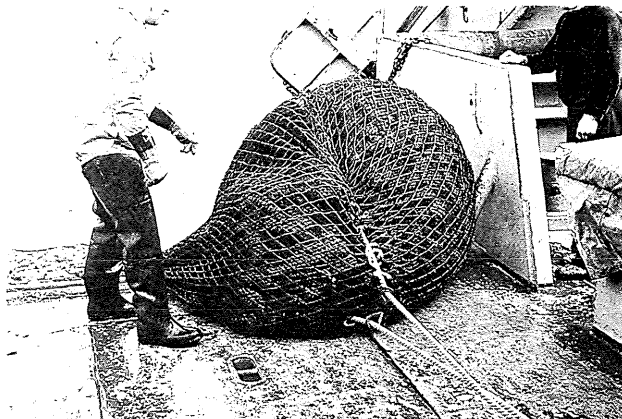
Forsøksfiske og forsøksproduksjon av skolest vil ventelig fortsette også i år uten at det i øyeblikket er gitt klarsignal for en videreføring av prosjektet. Det knytter seg stor usikkerhet med hensyn til størrelsen på skolestbestanden langs kysten, samtidig som interessen for denne skjeldne fisken er økende.

Litteratur

«Rapporter» nr. 4 – 1983.

Skolest kan bli opp til 1 meter lang. Den største av disse er 97 cm.

Tråling etter skolest har til nå gitt det beste resultatet.

